

Nr 264.

Av herrar **Sveningsson** och **Hagård**, angående vägmästaren E. Holmqvists pensionsförmåner.

I samband med vägväsendets förstatligande utfärdades vissa bestämmelser angående pensionering av befattningshavare vilka tidigare innehaft anställning hos vägdistrikten. Av statsmedel utgå vidare vissa pensioner även till dem, som blevo övertaliga vid vägväsendets förstatligande. För befattningshavare, som vid vägväsendets förstatligande blevo underkastade allmänna tjänstepensionsreglementet, återfinnas ifrågavarande bestämmelser i SFS 710/1943, vari bl. a. stadgas att befattningshavare, för vilken vägdistriktet på sin tid tecknat pensionsförsäkring eller utfäst sig att själv utbetala pension, äger tillgodoräkna sig hela den tid på vilken ifrågavarande försäkring eller pensionsutfästelse »skäligen kan antagas vara grundad».

Nyssnämnda bestämmelser ha emellertid icke ansetts tillämpliga beträffande vägmästaren Erhard Holmqvist, Ljung, Älvsborgs län. Vägstämman i Boråsbygdens vägdistrikt, i vilket han var anställd före vägförstatligandet, har visserligen vid skilda tillfällen beslutat att Holmqvist skulle pensionsförsäkras. Den 28 augusti 1937 uppdrog vägstämman sålunda åt vägstyrelsen »att i samråd med vägmästaren på förmånligaste sätt ordna vägmästarens ålders- och invalidpensionsförsäkring fr. o. m. innevarande år». Den 30 april 1938 beslöt vägstämman vidare betala 1/3 av försäkringspremien för Holmqvists familjepensionering. Den 27 april 1940 beslöt vägstämman att teckna familjepension för vägmästare Holmqvist »med premiebetalning av vägdistriktet i enlighet med för vägmästare tillämpliga grunder». Vägstyrelsen beslöt också samma dag att verkställa detta beslut. Den 24 augusti 1942 beslöt vägstyrelsen fastställa Holmqvists pensionsålder till 62 år. Enligt vad vi inhämtat lär också vägstyrelsen på sin tid ha infordrat anbud rörande Holmqvists försäkring från pensionskassan SPP. Någon pensionsförsäkring kom emellertid aldrig till stånd. Frågan om vägväsendets förstatligande, som redan vid denna tidpunkt var aktuell, har måhända medverkat härtill.

I underdånig framställning den 29 juni 1944 har Holmqvist, under åberopande av vägstyrelsens utfästelse om pensionsförsäkring, hemställt om rätt att få räkna full tjänstetid för hela sin anställning hos Boråsbygdens vägdistrikt. Denna framställning har lämnats utan bifall, vilket

innebär att Holmqvist får tillgodoräkna sig sammanlagt 25 tjänsteår ehuru han, om vägstyrelsen i enlighet med stämmobesluten ordnat pensionsfrågan, bort äga tillgodoräkna 27 år och 4 månader.

Då vägdistriktets beslut uppenbarligen innebär en utfästelse att svara för Holmqvists pensionering, synes oss rättvisa och billighet kräva att han icke ställes i sämre läge endast därför, att vissa formella krav icke blivit tillgodosedda. De av vägstyrelsen beslutade pensionsutgifterna ha visserligen aldrig erlagts. Vägstämman hade å andra sidan varit oförhindrad att i stället besluta att direkt bekosta Holmqvists pensionering, varvid heller icke några utgifter för pensioneringen skulle hava erlagts före förstatligandet men Holmqvist trots detta blivit berättigad att tillgodoräkna den längre tjänstetiden.

Med anledning av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att tillerkänna Holmqvist pension efter de grunder, som skulle hava tillämpats därest vägdistriktets beslut härom fyllt de formella kraven på ett åtagande om framtida pensionering.

Stockholm den 23 januari 1946.

Ragnar Sveningsson.

Alarik Hagård.